

COVIT-AMINES [12]

FR- NL -ENG

‘Nous sommes pour Lui comme des récipients’ - Ibn Arabi

A Dieu n'est que la louange pour Son effusion de l'Existence, car cela ne vient que de Lui seul et non pas de toi. Dès lors, tu es sa nourriture parce que tu Lui prêtes tes conditions; et Lui est ta nourriture par l'Existence qu'Il te communique, de sorte qu'Il est déterminé par cela même qui te détermine. [...] Il me loue, et je Le loue; Il me sert, et je Le sers. [...] De même, dès que Dieu me manifeste, je Lui prête une science et je Le manifeste. [...] J'ai deux faces: Lui et moi; et Il n'est pas Son Moi en moi, mais Il y trouve Son lieu de manifestation. Nous sommes donc pour Lui comme des récipients.

Voici l'un des rares textes faciles de 'La Sagesse des Prophètes' d'Ibn Arabi (1165-1240). Ce qu'Ibn Arabi essaie de dire ici est ceci : Dieu, l'Ultime est un 'x' totalement méconnaissable, sans nom Il l'appelle 'Essence'. Mais cet Ultime sans précédent aspire à se faire connaître, à s'exprimer dans une diversité de créatures variées. C'est pourquoi cette Essence donne à tout ce qui pourrait être sa réelle existence ! Sans sa propre force donnée à toutes les créatures possibles, celles-ci ne pourraient pas exister. Mais si ces créatures ne donnaient pas leur propre expression à sa force d'être, elle resterait solitaire et pauvre, méconnue, fade. Pour Ibn Arabi, l'existence est donc une double miséricorde : la miséricorde de Dieu qui donne la vie à toutes les créatures possibles, qui - cachées en lui - aspirent à l'existence, et la miséricorde des 'créatures' qui donnent une forme et une couleur unique à la soif de Dieu de s'exprimer. De cette philosophie de la Miséricorde découle une formidable spiritualité et une éthique de la miséricorde. Je dois à Dieu de rechercher et de développer mon moi le plus profond, car Dieu désire trouver en moi l'expression de quelque chose d'unique de Lui-même ! Mais je dois aussi aimer et apprécier les autres et les aider à découvrir le plus profond d'eux-mêmes, afin que Dieu puisse aussi s'exprimer en eux ! Nous avons tous besoin les uns des autres pour développer la pleine plénitude de Dieu. Ainsi, comme chaque créature exprime quelque chose d'unique, aucune créature ne puisse manquer à la Symphonie divine. Dieu a besoin de nous tous, nous avons tous besoin les uns des autres. Chaque créature unique, chaque autre est nécessaire pour que Dieu s'exprime dans sa plénitude. Si nous ne voulons pas accepter l'autre dans son altérité et l'aider à se développer, alors il manque quelque chose à Dieu. 'L'altérité', l'être différent-e, est sacrée, est divine. Soyons Miséricorde.

Source : Titus Burckhardt, Ibn Arabi. *La Sagesse des Prophètes*, Albin Michel, Paris, 1974, pp. 81-83.

‘In mij is Haar plaats van manifestatie’ - Ibn Arabi

Lof zij aan de Werkelijkheid voor het uitgieten van het bestaan, wat alleen Zij doen kan, niet jij. Jij bent haar voeding in zoverre je de inhoud van haar zelfkennis levert, terwijl Zij de jouwe is door het verlenen van bestaan, en wat jou bepaalt ook haar bepaalt. Zij prijst mij en ik prijs haar, Zij vereert mij en ik vereer haar. [...] Hiervoor schiep de Werkelijkheid mij, want ik geef inhoud aan haar kennis en manifesteer haar. ... Wij zijn van haar, zoals aangetoond, en wij zijn ook van onszelf. Zij heeft geen ander worden tenzij het mijne. Wij zijn van haar en wij zijn door onszelf. Ik heb twee aspecten: Zij en ik, maar Zij is niet ik in mijn ik. In mij is haar plaats van manifestatie en wij zijn voor haar als vaten.

Dit is één van de weinige gemakkelijke teksten van de Ringstenen van Wijsheid van Ibn Arabi (1165-1240). Wat Ibn Arabi hier probeert te zeggen is het volgende: God, het Ultieme is een volstrekt onkenbaar 'x', hij noemt het dan maar 'Essentie', een niet nader benoembaar iets. Maar dit ongekende Ultieme verlangt ernaar om zich kenbaar te maken, om zich uit te drukken in een bonte verscheidenheid van schepselen. Daarom geeft deze Essentie aan al wat zou kunnen zijn het effectieve bestaan! Zonder dat Zij haar eigen zijnskracht zou geven aan alle mogelijke schepselen, kunnen zij niet bestaan. Maar als deze schepselen

geen eigen expressie zouden geven aan haar zijnskracht, zou Zij eenzaam en arm blijven, ongekend, niet genoten. Voor Ibn Arabi is het bestaan dus een dubbele barmhartigheid: de barmhartigheid van God die het leven geeft aan alle mogelijke schepselen die in Hemzelf verborgen hunkeren naar bestaan, en de barmhartigheid van de 'schepselen', die vorm geven en een unieke kleur aan de hunker van God om zich uit te drukken. Uit deze filosofie van de Barmhartigheid vloeit een fantastische spiritualiteit en ethiek van de barmhartigheid voort. Ik ben het aan God verplicht om mijn diepste zelf op te zoeken en te ontplooiën, want God verlangt in mij iets unieks van Zichzelf uitgedrukt te vinden! Maar ook de ander moet ik beminnen en liefhebben en helpen om het diepste van zichzelf te ontdekken, zodat God zich ook in hem/haar kan uitdrukken! Wij hebben elkaar allemaal nodig om de volledige volheid van God tot ontplooiing te brengen. Dus omdat elk schepsel iets unieks uitdrukt, kan geen enkel schepsel gemist worden in de goddelijke Symfonie. God heeft ons allemaal nodig, wij hebben elkaar allemaal nodig. Elk uniek schepsel, elke ander is nodig opdat God zichzelf zou kunnen vinden in zijn volheid. Als wij niet elke ander àls ander willen accepteren en helpen zichzelf te ontplooiën, dan komt God iets tekort. 'Alteriteit', anders zijn, is heilig, is goddelijk. Laten we Barmhartigheid wezen.

Bron: R. Austin, Ibn Arabi. *The Bezels of Wisdom*, Paulist Press, New York, 1980, ch. V, pp. 95

'We are for Him as vessels' - Ibn Arabi

Praise is due to the Reality only as pouring forth existence, which only He may do, not you. You are His nourishment as bestowing the contents of His Self-Knowledge, while He is yours as bestowing existence, what is assigned to you being assigned also to Him. [...] He praises me and I praise Him, He worships me and I worship Him. [...] It is for this that the Reality created me, for I give content to His Knowledge and manifest Him. [...] I have two aspects, He and I, but He is not I in my I. In me is His theatre of manifestation, and we are for Him as vessels.

This is one of the few easy texts of 'The Bezels of Wisdom' by Ibn Arabi (1165-1240). What Ibn Arabi is trying to say here is the following: God, the Ultimate is an utterly unknowable 'x'. He calls it 'Essence', something unnameable. But this unprecedented Ultimate longs to make itself known, to express itself in a motley variety of creatures. That is why this Essence gives its effective existence to all that could be! Unless given its own power of being to all possible creatures, they could not exist. But if these creatures did not give their own expression to its power of being, it would remain lonely and poor, unknown, not being savoured. For Ibn Arabi, therefore, existence is a double compassion: the compassion of God who gives life to all possible creatures secretly yearning for existence within Himself, and the compassion of the 'creatures' who shape and give a unique colour to God's desire to express Himself. From this philosophy of Compassion flow a superb spirituality and ethics of compassion. I owe it to God to seek out and develop my deepest self, for God desires to find in me something unique of Himself expressed! But I must also love and embrace others and help them to discover the deepest of themselves, so that God can also express himself in them! We all need each other to develop the full plenitude of God. So, because every creature expresses something unique, no creature can be missed in the divine Symphony. God needs all of us, we all need each other. Each unique creature, each other is needed for God to be himself in his fullness. If we do not want to accept each other as the other and help them to unfold themselves, then God is lacking something. 'Alterity', being different, is holy, is divine. Let us be Compassion.

Source: R. Austin, Ibn Arabi. *The Bezels of Wisdom*, Paulist Press, New York, 1980, ch. V, pp. 95

COVIT-AMINES

Contact :

coordination.intouch@gmail.com

www.intouchbrussels.com

@intouchbrussels

@hopenetworkbrussels

